

СУЧАСНІ АСПЕКТИ ЛАБОРАТОРНОЇ ДІАГНОСТИКИ СИФІЛІСУ В УКРАЇНІ

Т.М.Мироненко, А.В.Головкін

Лабораторія Запорізького обласного шкірно-венерологічного диспансеру, виконує широкий спектр тестів для специфічної серологічної діагностики сифілісу: КСР, РПР, РІФ, ІФА, ІХГ. Найбільш зручніший у застосуванні є набір РІФ, але його недоліком є низький титр кон'югату, що ускладнює мікроскопічний облік реакції через слабе світіння. Лабораторна діагностика сифілісу використовує прямі та непрямі методи: прямі методи - дозволяють виявляти збудника сифілісу або його генетичний матеріал; непрямі методи - застосовуються на виявленні антитіл до збудника сифілісу в біологічній рідині. Непрямі методи виділяють не-трепонемні та трепонемні тести. Нетрепонемні тести використовуються для підтвердження діагнозу реінфекції, виявляються *IgG* і *IgM* антитіла до ліпідів клітинної стінки блідної трепонеми. Трепонемні тести застосовують антиген трепонемного походження – патогенна бліда трепонема, рекомбінантні білки. Чутливість трепонемних тестів складає 70-100%; специфічність 94-100%; РІФ, ІФА стають позитивними з 3 тижня з моменту зараження; РПГА з 7-8 тижня. Діагностика сифілісу є пріоритетним напрямком. Її сучасні методики дозволяють обґрунтовано встановити діагноз, призначити лікування і проконтролювати його ефективність.